

[Undervisningsministeren.]

steriet indhentet en Erklæring fra vor Konsulent i Skolebyggeri, Bygningsinspektør Thomas Havning, om den omtrentlige Udgift ved et Klasseværelse, en Fagklasse og en Gymnastiksal efter de nuværende Byggepriser, og har herefter foreslaaet en ringe Forhøjelse af de hidtidige Tilskud, saaledes som det fremgaar af Lovforslaget og ogsaa af dets Bemærkninger. Derimod har man anset det for rigtigt, at den hidtidige Begrænsning med Hensyn til, hvor stort et Beløb der kan ydes den enkelte Skole, bortfalder, saaledes at der efter Antallet af nødvendige Lokaler, der bygges, kan ydes Tilskud ogsaa med mere end de oprindelige 35 000 Kr. og senere 46 000 Kr. pr. Skole. Den hidtidige Regel har nemlig været til overordentlig stor Skade for de Kommuner, der maatte foretage en total Ombygning af deres Skolebygninger, idet de ikke fik Tilskud til alle Lokaler, der var opført i Medfør af Folkeskoleloven, og desuden maatte bygge en hel Del, til hvilket de intet Tilskud fik, Tjenesteboliger til flere Lærere, Toiletbygninger o. s. v.

Folkeskolelovens § 63 indeholder desuden den Regel, at det samlede Statstilskud til Forrentning og Afbetaling paa Statslaan ikke maa overstige 900 000 Kr. om Aaret. Denne Sum blev ikke forhøjet, da Tilskuddet blev fordoblet ved Lov af 31. Oktober 1940, og er nu opbrugt; den burde jo i hvert Fald i sin Tid ogsaa have været fordoblet. Det foreslaas nu, at denne Begrænsning med de 900 000 Kr. helt bortfalder. Det synes ikke rimeligt at standse ethvert Tilskud til de Kommuner, der kommer sidst i Rækken. Selv om det selvfølgelig kunde virke stimulerende paa Iveren efter at komme først med at bygge, at der var sat en Grænse der, har man alligevel fundet det rigtigst at opheve denne Grænse.

Med dette Lovforslag, som jeg hermed anbefaler til Tingets Velvilje og til hurtig Gennemførelse — den hidtidige Tilskudsordning bortfalder den 1. April 1946 —, er kun Halvdelen af Tilskudsspørgsmaalet løst. Det er derfor min Tanke, at der til dette Tilskud til Forrentning og Afdrag paa Skolelaan som hidtil skal knyttes et kontant direkte Tilskud af samme Størrelse, og herom vil jeg, naar Loven er gennemført, stille Forslag efter Forhandling med Finansministeren og Finansudvalgene. Det havde maaske været tiltalende ogsaa at fæstne dette Tilskud i Loven. Naar jeg ikke har stillet Forslag herom, er det under Hensyn til, at Byggepriserne jo dog inden Lovens Udløb kan

have ændret sig i nedadgaaende Retning, saaledes at de nu foreslaaede Tilskud vil overstige i alt 60 pCt. af Udgiften, og det vil da være naturligt at foretage en passende Regulering af det direkte Tilskud, der derfor formentlig bør gives fra Aar til Aar og kun for eet Finansaar ad Gangen.

Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der er knyttet til selve Lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg skal tillade mig paa Det radikale Venstres Vegne for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Begrænsning af Udskrivning af Ejendomsskyld*.

Som bekendt blev der sidste Efteraar foretaget en ny Ejendomsskyldvurdering, efter at en saadan Vurdering havde været udsat i flere Aar. Det er klart, at der under de nuværende Værdiforhold er knyttet en vis Usikkerhed til en saadan Vurdering, men jeg tror dog, det i Almindelighed maa erkendes, at det Vurderingsniveau, der er valgt, ikke er Udtryk for en Vurdering paa Grundlag af en Højkonjunktur, og at de nye Vurderinger ikke ligger højere end, at man med nogenlunde Sikkerhed kan regne med, at Ejendomsværdierne ikke vil gaa ned under dette Vurderingsniveau, inden der igen finder en ny Vurdering Sted.

Vurderingens Gennemførelse under saa store Værdiforskydninger, som der er Tale om i disse Aar, rejser dog visse Problemer. Det er saaledes klart, at naar Bygningsværdierne vurderes fra 10 til 30 pCt. højere end sidst, faar de skattefrie Fradrag i Bygningsværdien forholdsvis mindre Betydning, og Ejendomsskatteerne vil derfor i Kraft af den nye Vurdering stige forholdsvis mest for de mindre Ejendomme. Dette vil særlig gøre sig gældende for de mindre Landbrugsejendomme og de mindre Beboelsesejendomme Vedkommende.

Hertil kommer imidlertid, at det i sig selv er en betænkelig Ting at dyngé nye Skatter paa Bygningerne. Det er vel efterhaanden almindelig anerkendt, at en Skat paa Nybyggeri er en af de mest irrationelle og mest skadelige Skatter, der findes; den er skadelig erhvervsmæssigt set, og den fordyrer Boligrum og Produktionsmidler. Under disse Forhold i det hele taget at lægge nye Skatter paa Bygningsværdier synes der ikke at være nogen fornuftig Begrundelse for.

Ud fra disse Synspunkter foreslaas det da i dette Lovforslags §§ 2 og 3 fortsat at udskrive samtlige Bygningskatter paa